

يسوع أمام بيلاطس وهيرودس

¹فَقَامَ كُلُّ جُمُوهَرِهِمْ وَجَاءُوا بِهِ إِلَى بِيَلَاطُسَ. ²وَابْتَدَأُوا يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ قَائِلِينَ: إِنَّا وَجَدْنَا هَذَا يُفْسِدُ الْأُمَّةَ وَيَمْنَعُ أَنْ نُعْطَى جَرْيَةً لَقَيْصَرَ قَائِلًا: إِنَّهُ هُوَ مَسِيحُ مَلِكٌ. ³فَسَأَلَهُ بِيَلَاطُسُ قَائِلًا: أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَأَجَابَهُ وَقَالَ: أَنْتَ تَقُولُ. ⁴فَقَالَ بِيَلَاطُسُ لِرُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْجُمُوعِ: إِنِّي لَا أَجِدُ عَلَيْهِ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ. ⁵فَكَانُوا يُسَدِّدُونَ قَائِلِينَ: إِنَّهُ يُهَيِّجُ الشَّعْبَ وَهُوَ يَعْلَمُ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبْدِنًا مِنَ الْجَلِيلِ إِلَى هُنَا. ⁶فَلَمَّا سَمِعَ بِيَلَاطُسُ ذِكْرَ الْجَلِيلِ سَأَلَ: هَلِ الرَّجُلُ جَلِيلِيٌّ؟ وَجِبْنَ عَلِمَ أَنَّهُ مِنْ سُلْطَنَةِ هِيرُودُسَ أَرْسَلَهُ إِلَى هِيرُودُسَ إِذْ كَانَ هُوَ أَيْضًا تِلْكَ الْأَيَّامَ فِي أُورُشَلِيمَ.

⁸وَأَمَّا هِيرُودُسُ فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ قَرِحَ جِدًّا لِأَنَّهُ كَانَ يُرِيدُ مِنْ زَمَانٍ طَوِيلٍ أَنْ يَرَاهُ لِسَمَاعِهِ عَنْهُ أَسْيَاءَ كَثِيرَةً وَتَرَجَّى أَنْ يَرَاهُ يَصْنَعُ آيَةً. ⁹وسَأَلَهُ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ فَلَمْ يُجِبْهُ بِشَيْءٍ. ¹⁰وَوَقَفَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ يَسْتَكُونُ عَلَيْهِ يَاسْتَبِدَادٍ. ¹¹فَاخْتَفَرَهُ هِيرُودُسُ مَعَ عَسْكَرِهِ وَاسْتَهْرَأَ بِهِ وَأَلْبَسَهُ لِبَاسًا لَامِعًا وَرَدَّهُ إِلَى بِيَلَاطُسَ. ¹²فَصَارَ بِيَلَاطُسُ وَهِيرُودُسُ صَدِيقَيْنِ مَعَ بَعْضِهِمَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِأَنَّهُمَا كَانَا مِنْ قَبْلُ فِي عَدَاوَةٍ بَيْنَهُمَا.

بيلاطس يحكم على يسوع

¹³فَدَعَا بِيَلَاطُسُ رُؤَسَاءَ الْكَهَنَةِ وَالْعُظَمَاءَ وَالشَّعْبَ. ¹⁴وَقَالَ لَهُمْ: قَدْ قَدَّمْتُمْ إِلَيَّ هَذَا الْإِنْسَانَ كَمَنْ يُفْسِدُ الشَّعْبَ، وَهَذَا أَنَا قَدْ فَحَصْتُ قُدَّامَكُمْ وَلَمْ أَجِدْ فِي هَذَا الْإِنْسَانِ عَلَيْهِ مِمَّا تَسْتَكُونُ بِهِ عَلَيْهِ. ¹⁵وَلَا هِيرُودُسُ أَيْضًا، لِأَنِّي أَرْسَلْتُكُمْ إِلَيْهِ، وَهَذَا لَا شَيْءَ يَسْتَجِيقُ الْمَوْتَ صُنِعَ مِنْهُ. ¹⁶فَأَنَا أَوْدِيهِ وَأُطْلِفُهُ. ¹⁷وَكَانَ مُصْطَرًّا أَنْ يُطْلَقَ لَهُمْ كُلِّ عِيدٍ وَاحِدًا. ¹⁸فَصَرَّحُوا بِحُكْمَتِهِمْ قَائِلِينَ: خُذْ هَذَا وَأُطْلِقْ لَنَا بَارِئًا. ¹⁹وَذَلِكَ كَانَ قَدْ طَرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ حَدَثَتْ فِي الْمَدِينَةِ وَقُتِلَ. ²⁰فَتَأَذَاهُمْ أَيْضًا بِيَلَاطُسَ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُطْلَقَ يَسُوعَ. ²¹فَصَرَّحُوا قَائِلِينَ: اضْلِبْهُ، اضْلِبْهُ. ²²فَقَالَ لَهُمْ ثَالِثَةً: فَأَيَّ سَبْرٍ عَمِلَ هَذَا؟ إِنِّي لَمْ أَجِدْ فِيهِ عَلَيْهِ لِلْمَوْتِ، فَأَنَا أَوْدِيهِ وَأُطْلِفُهُ. ²³فَكَانُوا يَلْجُونَ بِأَصْوَاتٍ عَظِيمَةٍ طَالِبِينَ أَنْ يُضْلَبَ. فَقَوِيَتْ أَصْوَاتُهُمْ وَأَصْوَاتُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ. ²⁴فَحَكَمَ بِيَلَاطُسُ أَنْ تَكُونَ طَلِبَتُهُمْ. فَأُطْلِقَ لَهُمْ الَّذِي طَرِحَ فِي السَّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ وَقُتِلَ، الَّذِي طَلَبُوهُ، وَأَسْلَمَ يَسُوعَ لِمُسَيِّبَتِهِمْ.

الطريق الى الصلب

Jesus vor Pilatus

¹Und die ganze Menge stand auf, und sie führten ihn vor Pilatus²und fingen an, ihn zu verklagen, und sprachen: Diesen haben wir befunden als einen, der das Volk abwendet und verbietet, dem Kaiser Steuern zu geben, und spricht, er sei der Gesalbte, ein König.³Pilatus aber fragte ihn und sprach: Bist du der König der Juden? Er antwortete und sprach: Du sagst es.⁴Pilatus sprach zu den Hohenpriestern und zum Volk: Ich finde keine Schuld an diesem Menschen.⁵Sie aber verklagten ihn noch mehr und sprachen: Er hat das Volk erregt dadurch, dass er gelehrt hat in ganz Judäa, angefangen von Galiläa bis hierher.

Jesus vor Herodes

⁶Als aber Pilatus Galiläa hörte, fragte er, ob er aus Galiläa wäre.⁷Und als er vernahm, dass er aus dem Herrschaftsbereich des Herodes war, übersandte er ihn zu Herodes, der in diesen Tagen auch in Jerusalem war.

⁸Als aber Herodes Jesus sah, wurde er sehr froh; denn er hätte ihn längst gern gesehen, denn er hatte viel von ihm gehört, und hoffte, er würde ein Zeichen von ihm sehen.⁹Und er fragte ihn manches; er antwortete ihm aber nichts.¹⁰Die Hohenpriester aber und Schriftgelehrten standen und verklagten ihn hart.¹¹Aber Herodes mit seinen Soldaten verachtete und verspottete ihn, legte ihm ein weißes Gewand an und sandte ihn wieder zu Pilatus.¹²An dem Tag wurden Pilatus und Herodes Freunde miteinander; denn zuvor waren sie einander Feind.

Die Verurteilung Jesu

²⁶وَلَمَّا مَضَوْا بِهِ أَمْسَكُوا سِمْعَانَ، رَجُلًا قَيْرَوَانِيًّا كَانَ آتِيًّا مِنَ الْحَقْلِ، وَوَضَعُوا عَلَيْهِ الصَّلِيبَ لِيَحْمِلَهُ خَلْفَ يَسُوعَ. ²⁷وَتَبِعَهُ جُمُوهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، وَالنِّسَاءِ اللَّوَاتِي كُنَّ يَلْطِمْنَ أَيْضًا وَيُبْخِرْنَ عَلَيْهِ. ²⁸فَالْتَقَتِ إِلَيْهِنَّ يَسُوعُ وَقَالَ: يَا بَنَاتِ أَوْرَشَلِيمَ، لَا تَبْكِينَ عَلَيَّ بَلْ ابْكِينَ عَلَيَّ أَنْفُسِكُنَّ وَعَلَيَّ أَوْلَادِكُنَّ. ²⁹لَأَنَّهُ هُوَذَا أَيَّامٌ تَأْتِي يَقُولُونَ فِيهَا: طَوَّيْ لِلْعَوَاقِرِ وَالْبُطُولِ الَّتِي لَمْ تَلِدْ وَالنِّدْيِ الَّتِي لَمْ تُرْضِعْ. ³⁰حِينَئِذٍ يَبْتَدِئُونَ يَقُولُونَ لِلْجِبَالِ: اسْقِطِي عَلَيْنَا، وَلِلْأَكَامِ: غَطِّبَا. ³¹لَأَنَّهُ إِنْ كَانُوا بِالْعُودِ الرَّطْبِ يَفْعَلُونَ هَذَا فَمَاذَا يَكُونُ بِالْيَاسِ. ³²وَجَاءُوا أَيْضًا بِاثْنَيْنِ آخَرَيْنِ مُذْبَنِينَ لِيُقْتَلَ مَعَهُ.

صلب يسوع

³³وَلَمَّا مَضَوْا بِهِ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُدْعَى جُمُجْمَةً صَلَبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُذْبَنِينَ، وَاحِدًا عَنْ يَمِينِهِ وَالْآخَرَ عَنْ يَسَارِهِ. ³⁴فَقَالَ يَسُوعُ: يَا أَبَتَاهُ، اغْفِرْ لَهُمْ لِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ مَاذَا يَفْعَلُونَ. وَإِذِ اقْتَسَمُوا ثِيَابَهُ افْتَرَعُوا عَلَيْهِا. ³⁵وَكَانَ الشَّعْبُ وَاقِفِينَ يَنْظُرُونَ، وَالرُّؤَسَاءُ أَيْضًا مَعَهُمْ يَسَخَرُونَ بِهِ قَائِلِينَ: خَلِّصْ آخَرِينَ، فَلْيُخَلِّصْ نَفْسَهُ إِنْ كَانَ هُوَ الْمَسِيحُ مُخْتَارَ اللَّهِ. ³⁶وَالْجُنْدُ أَيْضًا اسْتَهْزَأُوا بِهِ وَهُمْ يَأْتُونَ وَيَقْدِّمُونَ لَهُ خَلًّا ³⁷قَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ فَخَلِّصْ نَفْسَكَ؟ ³⁸وَكَانَ عُتْوَانٌ مَكْتُوبٌ فَوْقَهُ بِأَحْزَفِ يُونَانِيَّةٍ وَرُومَانِيَّةٍ وَعِبْرَانِيَّةٍ: هَذَا هُوَ مَلِكُ الْيَهُودِ. ³⁹وَكَانَ وَاحِدٌ مِنَ الْمُذْبَنِينَ الْمُعْلَقِينَ يُجَدِّفُ عَلَيْهِ قَائِلًا: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيحُ، فَخَلِّصْ نَفْسَكَ وَإِيَّانَا. ⁴⁰فَأَجَابَ الْآخَرُ وَاتَّهَرَهُ قَائِلًا: أَوَلَا أَنْتَ تَخَافُ اللَّهَ إِذْ أَنْتَ تَحْتِ هَذَا الْحُكْمِ بَعِيْنِهِ. ⁴¹أَمَّا تَحْنُ فَبِعِذْلِ لَأْنَا نَتَأَلَّاهُ اسْتِخْقَاقَ مَا فَعَلْنَا، وَأَمَّا هَذَا فَلَمْ يَفْعَلْ شَيْئًا لَيْسَ فِي مَحَلِّهِ. ⁴²ثُمَّ قَالَ لِيَسُوعَ: اذْكُرْنِي، يَا رَبِّ، مَتَى جِئْتُ فِي مَلَكُوتِكَ. ⁴³فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ تَكُونُ مَعِي فِي الْفِرْدَوْسِ.

موت يسوع

⁴⁴وَكَانَ تَحْتِ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ، فَكَانَتْ طَلَمَةٌ عَلَى الْأَرْضِ كُلِّهَا إِلَى السَّاعَةِ الثَّابِعَةِ. ⁴⁵وَأُطْلِمَتِ الشَّمْسُ وَأَنْسَقَ حِجَابُ الْهَيْكَلِ مِنْ وَسْطِهِ. ⁴⁶وَنَادَى يَسُوعُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَقَالَ: يَا أَبَتَاهُ، فِي يَدَيْكَ أَسْتَوْدِعُ رُوحِي. وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَسْلَمَ الرُّوحَ. ⁴⁷فَلَمَّا رَأَى قَائِدُ الْمِئَةِ مَا كَانَ مَجَّدَ اللَّهَ قَائِلًا: بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الْإِنْسَانُ بَارًّا. ⁴⁸وَكُلُّ الْجُمُوعِ الَّذِينَ كَانُوا مُجْتَمِعِينَ لِهَذَا الْمَنْظَرِ لَمَّا أَبْصَرُوا

¹³Pilatus aber rief die Hohenpriester und die Obersten und das Volk zusammen ¹⁴und sprach zu ihnen: Ihr habt diesen Menschen zu mir gebracht, als einen der das Volk abwendet, und siehe, ich habe ihn vor euch verhört und finde an diesem Menschen keinen Grund für das, wessen ihr ihn beschuldigt; ¹⁵Herodes auch nicht, denn ich habe euch zu ihm gesandt, und siehe, man er hat nichts getan, was den Tod verdient. ¹⁶Darum will ich ihn züchtigen und loslassen. ¹⁷Denn er musste ihnen einen nach dem Brauch des Festes losgeben. ¹⁸Da schrie die ganze Menge und sprach: Hinweg mit diesem und gib uns Barabbas los! ¹⁹Der war wegen eines Aufruhrs, der in der Stadt geschehen war, und wegen eines Mordes ins Gefängnis geworfen worden. ²⁰Da rief Pilatus nochmals ihnen zu und wollte Jesus loslassen. ²¹Sie riefen aber und sprachen: Kreuzige, kreuzige ihn! ²²Er aber sprach zum dritten Mal zu ihnen: Was hat denn dieser Böses getan? Ich finde keinen Grund für den Tod an ihm; darum will ich ihn züchtigen und freilassen. ²³Aber sie setzten ihm zu mit großem Geschrei und forderten, dass er gekreuzigt würde. Und ihr Geschrei und das der Hohenpriester nahm überhand. ²⁴Pilatus aber urteilte, dass ihre Bitte geschehe, ²⁵und ließ den los, der wegen Aufruhr und Mord ins Gefängnis geworfen war, um welchen sie baten; aber Jesus übergab er ihrem Willen.

Der Weg nach Golgatha

²⁶Und als sie ihn wegführten, ergriffen sie einen, Simon von Kyrene, der vom Feld kam, und legten das Kreuz auf ihn, dass er's Jesus hinterhertrage. ²⁷Es folgte ihm

مَا كَانَ رَجَعُوا وَهُمْ يَقْرَعُونَ صُدُورَهُمْ. ⁴⁹ وَكَانَ جَمِيعُ مَعَارِفِهِ وَنِسَاءُ كُنَّ قَدْ تَبِعْنَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَافِيفِينَ مِنْ بَعِيدٍ يَنْظُرُونَ ذَلِكَ.

دَفْنُ يَسُوعَ

⁵⁰ وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ مُشِيرًا وَرَجُلًا صَالِحًا بَارًّا، ⁵¹ هَذَا لَمْ يَكُنْ مُوَافِقًا لِرَأْيِهِمْ وَعَمَلِهِمْ، وَهُوَ مِنَ الرَّامَةِ مَدِينَةٍ لِلْيَهُودِ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا يَنْتَظِرُ مَلَكُوتَ اللَّهِ، ⁵² هَذَا تَقَدَّمَ إِلَى بِيلاطُسَ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ. ⁵³ وَأَنْزَلَهُ وَلَقَّاهُ بِكَتَّانٍ وَوَضَعَهُ فِي قَبْرِ مَنْحُوتٍ حَيْثُ لَمْ يَكُنْ أَحَدٌ وَضَعَ قَطْ. ⁵⁴ وَكَانَ يَوْمُ الْإِسْتِعْدَادِ وَالسَّبْتِ يُلُوحُ. ⁵⁵ وَتَبِعْنَهُ نِسَاءُ كُنَّ قَدْ أَتَيْنَ مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَنَظَرْنَ الْقَبْرَ وَكَيْفَ وَضَعَ جَسَدَهُ. ⁵⁶ فَرَجَعْنَ وَأَعَدَدْنَ خُبُوطًا وَأَطْيَابًا، وَفِي السَّبْتِ اسْتَرَحْنَ حَسَبَ الْوَصِيَّةِ.

aber eine große Menge des Volkes und Frauen, die beklagten und beweinten ihn. ²⁸ Jesus aber wandte sich um zu ihnen und sprach: Ihr Töchter von Jerusalem, weint nicht über mich, sondern weint über euch selbst und über eure Kinder. ²⁹ Denn siehe, es wird die Zeit kommen, in der man sagen wird: Selig sind die Unfruchtbaren und die Leiber, die nicht geboren haben, und die Brüste, die nicht gesäugt haben! ³⁰ Dann werden sie anfangen, zu sagen zu den Bergen: Fallt über uns! und zu den Hügeln: Bedeckt uns! ³¹ Denn wenn man das tut am grünenden Holz, was wird am dürren werden? ³² Es wurden aber auch zwei andere Übeltäter hingeführt, dass sie mit ihm hingerichtet würden.

Kreuzigung und Tod Jesu

³³ Und als sie an die Stätte kamen, die Schädelstätte genannt wird, kreuzigten sie ihn dort und die Übeltäter mit ihm, einen zur Rechten und einen zur Linken. ³⁴ Jesus aber sprach: Vater, vergib ihnen, denn sie wissen nicht, was sie tun! Und sie teilten seine Kleider und warfen das Los darum.

³⁵ Und das Volk stand und sah zu. Und die Obersten samt ihnen spotteten über ihn und sprachen: Er hat anderen geholfen; er helfe sich selber, wenn er der Christus, der Auserwählte Gottes ist. ³⁶ Es verspotteten ihn auch die Soldaten, traten zu ihm und brachten ihm Essig ³⁷ und sprachen: Bist du der König der Juden, so hilf dir selber! ³⁸ Es war aber auch oben über ihm geschrieben die Aufschrift mit griechischen und lateinischen und hebräischen Buchstaben: Dies ist der König der Juden. ³⁹ Aber einer der

Übeltäter, die aufgehängt waren, lästerte ihn und sprach: Bist du Christus, so hilf dir selbst und uns!⁴⁰ Da antwortete der andere, warnte ihn und sprach: Und du fürchtest dich auch nicht vor Gott, der du doch in gleicher Verdammnis bist?⁴¹ Wir sind es mit Recht, denn wir empfangen, was unsere Taten wert sind; dieser aber hat nichts Unrechtes getan.⁴² Und er sprach zu Jesus: HERR, gedenke an mich, wenn du in dein Reich kommst!⁴³ Und Jesus sprach zu ihm: Wahrlich ich sage dir: Heute wirst du mit mir im Paradies sein.

⁴⁴Und es war um die sechste Stunde, und es geschah eine Finsternis über das ganze Land bis zur neunten Stunde,⁴⁵ und die Sonne verlor ihren Schein, und der Vorhang des Tempels riss mitten entzwei.⁴⁶ Und Jesus rief laut und sprach: Vater, ich befehle meinen Geist in deine Hände! Und als er das gesagt hatte, verschied er.⁴⁷ Als aber der Hauptmann sah, was da geschah, pries er Gott und sprach: Fürwahr, dieser ist ein gerechter Mensch gewesen!⁴⁸ Und alles Volk, das dabei war und zusah, als sie sahen, was da geschah, schlugen sich an ihre Brust und kehrten um.⁴⁹ Es standen aber alle seine Bekannten von ferne und die Frauen, die ihm aus Galiläa nachgefolgt waren, und sahen das alles.

Die Grablegung Jesu

⁵⁰Und siehe, ein Mann mit Namen Joseph, ein Ratsherr, der war ein guter und gerechter Mann⁵¹ und hatte ihrem Rat und ihrem Handeln nicht zugestimmt. Er war von Arimathäa, einer Stadt der Juden, und wartete auch auf das Reich Gottes.⁵² Der ging zu Pilatus und bat um den Leib von

Jesus;⁵³ und nahm ihn ab, wickelte ihn in Leinen und legte ihn in ein gehauenes Felsengrab, in dem niemand je gelegen hatte.⁵⁴ Und es war Rüsttag, und der Sabbat brach an.⁵⁵ Es folgten aber die Frauen nach, die mit ihm gekommen waren aus Galiläa, und beschauten das Grab und wie sein Leib hineingelegt wurde.⁵⁶ Sie kehrten aber um und bereiteten wohlriechende Öle und Salben. Und den Sabbat über ruhten sie nach dem Gesetz.